

Сыренарь-тъ явивалъ всичко-то отъ единъ день млѣко наедно, па отъ всичко-то правялъ сыреніе и масло. Сега ставако питаніе кому ся падала на всякой день тая камара сыреніе и масло? защо-то всякой день излазяло по еднж камарж сыреніе и масло.

За дѣлежъ турили тжж нарядбж: що излизало сыреніе и масло отъ вкупно-то млѣко за единъ день, давали го всичко-то наеднажъ на единъ съдружникъ, и то томува, кой-то донасялъ най-много млѣко. И така отъ пръвъ пжть още занимали по пò-вече сыреніе и масло, отъ колко-то млѣко были донасяли. Сега тѣ, като зимали пò-вече, остаяли длѣжни на другы-ты, и колко-то имъ были длѣжни, толкова ся отзимало отъ нхно-то млѣко. Това вървѣло до тогава, до гдѣ ся изрядвали правилно всички, а послѣ подкачали пакъ изново. Между това и оня, кой-то ималъ тѣкмо еднж кравж, та донасялъ само три четыры окы млѣко, въ рйда си зималъ за единъ день по половинж кантаръ сыреніе и масло.

Масло-то можялъ всякой да си го зема въ деня, щомъ ся избутвало; млатеница-та и сурватка-та отивали съ масло-то. Сыреніе-то трѣбвало да сѣди въ земника, до гдѣ добрѣ да ся осоли и опече. Въ оня день, комуто было рядъ да си приемне сыреніе-то и масло-то, трѣбвало и той самъ си да помага на сыренара, да си намѣри чисты одварничета, кърпы и другы потрѣбы.

Златарчяне испрѣво не вѣрвали, че ще ся излѣзе на главж на туй нѣщо; а кога-то послѣ единъ по единъ назели по камарж сыреніе и масло, като прѣсмѣтнжли, по колко млѣко были донесли, неисказано ся зарадвали.

Въ края на тжж годинж ся прѣсмѣтнжло, че на еднж кравж добывъ ся паднжло по хыляда и сто грошя, и то безъ разноска-ты. Това истинж было хубава печалба!

Сега и това ся отбрало, отгдѣ ставало; и така не было вече нѣкаква тайна, че, колко-то е по-вече млѣко-то и сырище-то, толкова пò-хубаво става сыреніе-то. И това една кжща никога не може направи. Още: напрѣдъ по кжщы-ты ся разнасяло толкова си млѣко напраздно, а сега ся давало на сыренара безъ да ся разсыпе ни капка. Прѣди ся губяло толкова врѣмя, или нѣмало и врѣмя да ся сыри и бута, а